

1. SYLWETKI DZIEKANÓW WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA I ENERGETYKI W LATACH 1993-2003

3.1. Dziekan Wydziału IŚiE w latach 1993-1996

Korneliusz MIKSCH,

profesor, doktor habilitowany
nauk technicznych, specjalista
z zakresu biotechnologii
środowiskowej

Urodził się 29 września 1943 r. w Zabrze. Tam ukończył szkołę podstawową, natomiast naukę w II Liceum Ogólnokształcącym rychło przerwał, uznając spędzony tam czas za mało efektywny. Pracę zawodową rozpoczął w 1961 roku w Gliwickich Zakładach Tworzyw Sztucznych, kontynuując równocześnie w systemie zaocznym naukę w Technikum Chemicznym w Gliwicach. Po uzyskaniu matury rozpoczął w 1964 roku studia na Wydziale Inżynierii Sanitarnej Politechniki Śląskiej. Po studiach w 1969 roku podjął pracę w Katedrze Technologii Wody i Ścieków tegoż Wydziału. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1975 roku na Politechnice Śląskiej, doktora habilitowanego w 1983 w Politechnice Wrocławskiej, a tytuł profesora w 1993 w Politechnice Warszawskiej. W latach 1981 – 1985 był zastępcą dyrektora Instytutu Inżynierii i Technologii Wody, Ścieków i Odpadów, a następnie do 1988 r. jego dyrektorem. Od 1984 roku jest kierownikiem Zakładu, potem Katedry Biotechnologii Środowiskowej. W latach 1990 – 1993 był dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska, a po połączeniu z Wydziałem Mechanicznym Energetycznym i powołaniu Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki w roku 1993, został pierwszym dziekanem tego Wydziału.

Był członkiem wielu komitetów naukowych Polskiej Akademii Nauk (Komisja Ochrony Środowiska Człowieka Regionów Przemysłowych, Komitet Mikrobiologii, Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej) oraz organów

opiniodawczych (Rada Naukowa Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu, Rada Społeczno-Naukowa Jurajskiego Parku Krajobrazowego, Fundacja Ekologiczna Wielkich Jezior Mazurskich, Komitet Naukowo-Techniczny NOT, Rada Naukowa Pomorskiego Parku Naukowo-Technicznego w Gdyni). Aktualnie jest kolejną kadencją członkiem Komitetu Biotechnologii przy Prezydium PAN oraz członkiem prezydium Komitetu Inżynierii Środowiska PAN. Od 2002 jest zastępcą dyrektora ds. naukowych Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Abwassertechnische Vereinigung ATV, European Water Association EWA (gdzie w 1997 roku został powołany w skład European Technical and Scientific Committee), International Water Association IWA (przedtem IAWQ), European Society for Engineering Education SEFI oraz PZiTS. Od 1995 roku jest polskim przedstawicielem w Environmental Biotechnology Section of European Federation of Biotechnology, a w 2002 roku został wybrany do Prezydium tej sekcji. Od 1996 r. jest członkiem Rady Programowej specjalistycznego czasopisma „Bioremediation Journal” (USA). Od 1987 r. jest członkiem komitetu redakcyjnego kwartalnika PAN „Archiwum Ochrony Środowiska”, a w 2002 został mianowany redaktorem naczelnym tego czasopisma.

Odbył krajowe i zagraniczne staże zawodowe między innymi w Z. K. Zdzeszowice, Z. Ch. Blachownia Śląska, MZRiP Płock, politechnikach: w Wiedniu, Akwizgranie, Monachium, Hanowerze, Brunszwiku, Clausthal, Doncaster, Brisbane, Massey i in. Od 1997 roku jako visiting profesor corocznie prowadzi wykłady w IHI Zittau (Niemcy).

Działalność naukowa prof. K. Mikscha związana była głównie z wykorzystaniem pomiarów aktywności biochemicznej drobnoustrojów do intensyfikacji i optymalizacji procesów biologicznego oczyszczania ścieków, regeneracji gleb i utylizacji odpadów. Efektem tej działalności są między innymi 141 publikacji (większość w językach kongresowych) oraz 35 niepublikowanych prac i ekspertyz. Profesor był inicjatorem i organizatorem Międzynarodowej Konferencji „Ochrona środowiska w regionach wielkoprzemysłowych” w 1993 r., niemiecko-polskich kolokwiów ściekowych (od 1993 r.), jak również cyklicznych sympozjów „Biotechnologia środowiskowa” (od 1990 r. odbyło się siedem) oraz „Bioremediacja gruntów” (od 1998 r. odbyły się trzy). Był członkiem komitetów naukowych i prowadzącym obrady krajowych i międzynarodowych imprez specjalistycznych, między innymi Environmental Biotechnology, Essner Tagung International Congress of Chemical and Process Engineering, IWA Specialised Conference „Design, Operation and Economics of Large

Wastewater Treatment Plants”, European Bioremediation Conference itp. Kierowana przez Niego Katedra aktywnie współpracuje z wieloma instytucjami zagranicznymi, a uwieńczeniem tej aktywności było uzyskanie w ramach 5. Ramowego Programu Unii Europejskiej statusu Centrum Doskonałości, które zostało powołane w 2001 r. jako „Environmental Biotechnology Research Centre DEMETER”, a w tym roku ta międzynarodowa współpraca wsparta została przez Ministra Nauki dofinansowaniem powołanej w Katedrze Naukowej Sieci Tematycznej „Environmental Biotechnology ENBIONET”.

Konsekwentnie rozwijana specjalizacja naukowa własna i współpracowników pozwoliła na opracowanie koncepcji, a następnie powołanie w 1988 r. specjalności dydaktycznej „Biotechnologia środowiskowa” (w tym okresie jedynej takiej specjalności w Polsce, na której wzorowały się inne uczelnie). Prof. K. Miksch był również organizatorem i wieloletnim kierownikiem studium podyplomowego z zakresu nowych kierunków w gospodarce wodno – ściekowej i gospodarce odpadami. W 2001 r. był współinicjatorem powołania, a potem autorem programu i kierownikiem Śląskiego Środowiskowego Studium Doktoranckiego w zakresie inżynierii środowiska. Jest to jedyne tego typu przedsięwzięcie w kraju, w którym uczestniczy 12 jednostek wyższych uczelni, instytucji PAN oraz instytutów naukowo-badawczych z całego województwa śląskiego i opolskiego. Wypromował dotychczas 12 doktorantów oraz 92 dyplomantów, w tym 7 zagranicznych.

Obok pasji zawodowych rozwijał działalność społeczną i czynnie uprawiał turystykę. Był między innymi wiceprzewodniczącym Rady Wydziałowej Zrzeszenia Studentów Polskich, prezesem Oddziału Uczelnianego PTTK, członkiem Komisji Akademickiej Zarządu Głównego PTTK, przewodnikiem beskidzkim, kajakowym, pieszym, strażnikiem ochrony przyrody, posiada patent żeglarski i tzw. żółty czepek pływacki.

3.2. Dziekan Wydziału IŚiE w latach 1996-2002

Ryszard Kazimierz WILK,
profesor, doktor habilitowany
nauk technicznych, inżynier
mechanik-energetyk, specjalista
w zakresie paliw, techniki
spalania i inżynierii środowiska

Urodził się 4 marca 1946 r. w Prudniku. Szkołę podstawową oraz liceum ogólnokształcące ukończył w Prudniku, gdzie w 1964 r. zdał egzamin dojrzałości. Studia rozpoczął na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej w 1964 r., które ukończył w 1970 r. uzyskując stopień magistra inżyniera mechanika w zakresie energetyki cieplnej.

Działalność naukowo-dydaktyczną w Politechnice Śląskiej podjął prof. R. K. Wilk w 1970 r. jako asystent i doktorant w Instytucie Techniki Ciepłej na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej. W 1975 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, a w 1984 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 2002 r. uzyskał tytuł naukowy profesora. W Politechnice Śląskiej prof. Ryszard K. Wilk zajmował kolejno stanowiska: adiunkta (1975), docenta (1986), profesora nadzwyczajnego (1993). Pracuje w Instytucie Techniki Ciepłej; w latach 1970÷1984 pod kierunkiem prof. R. Peteli w Zakładzie Energetyki Gazowej. W latach 1985-2001 kierował Zakładem Techniki Spalania. Od 2001 r. kieruje Zakładem Techniki Spalania i Silników Spalinowych. W latach 1996-2002 pełnił funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki powstałego w 1993 r. przez połączenie dwóch Wydziałów Politechniki Śląskiej: Mechanicznego Energetycznego i Inżynierii Środowiska. W okresie sprawowania obowiązków dziekańskich Wydział osiągnął najwyższą kategorię w klasyfikacji KBN zajmując pierwsze miejsce w Zespole T10. Prof. R. K. Wilk zainicjował działania, które gruntownie odnowiły Wydział

oraz odmłodziły kadrę samodzielnych pracowników Wydziału. Od 2002 r. prof. R. K. Wilk jest Prorektorem ds. Dydaktyki Politechniki Śląskiej.

W latach 1985 – 90 prof. R. K. Wilk pracował w Biurze Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” jako starszy projektant, a w latach 1997-2000 w Biurze Projektów „Energoprojekt” SA Katowice jako konsultant.

Prof. Ryszard K. Wilk prowadził wykłady z termodynamiki, podstaw techniki cieplnej, techniki spalania, zgazowania paliw i niskoemisyjnego spalania. Kierował ponad 60 pracami dyplomowymi, z których ok. 40 było tematycznie związanych z potrzebami gospodarki.

W działalności naukowo-badawczej zajmował się badaniami z zakresu technologii paliw, techniki spalania, palników, niskoemisyjnego spalania, inżynierii środowiska oraz problematyką ciepłownictwa. Prowadził badania w zakresie podstawowym jak i wykonywał szereg prac na rzecz gospodarki. Prowadził badania w ramach projektów rządowych, międzynarodowych oraz w projektach Unii Europejskiej. Wyniki jego badań często były wdrażane do praktyki w energetyce i ciepłownictwie, zakładach przetwórstwa rolnego, hutnictwie i w gospodarce komunalnej. Jest współautorem 11 wdrożonych patentów lub wzorów użytkowych, autorem lub współautorem 110 artykułów naukowych, 50 referatów wygłaszanych w krajach i za granicą (w 15 krajach). Jest autorem 2 książek, w tym 1 w języku angielskim oraz współautorem dwóch książek. Jest promotorem 3 zakończonych przewodów doktorskich oraz był opiekunem dwóch zakończonych przewodów habilitacyjnych. Był recenzentem 5 rozpraw doktorskich oraz 3 przewodów habilitacyjnych.

Prof. Ryszard K. Wilk przebywał w latach 1990-2002 na krótkoterminowych stażach zagranicznych na uniwersytetach w: Lizbonie, Atenach, Florencji, Clausthal, Kassel (RFN), Ann Arbor, Toledo, Cincinnati, Boston (USA) oraz International Flame Research Foundation (Holandia).

Prof. Ryszard K. Wilk działa również w organizacjach naukowych i inżynierskich. Jest członkiem Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN, Sekcji Spalania PAN (wiceprzewodniczący), Komisji Energetyki PAN (Katowice), Towarzystwa Konsultantów Polskich (Zabrze), Polskiego Instytutu Spalania (Warszawa), Polskiego Komitetu International Flame Research Foundation (Holandia) oraz Rady Naukowej Instytutu Inżynierii Środowiska PAN. Ponadto jest członkiem SIMP. Posiada Złoty i Brązowy Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz odznakę Zasłużony dla Politechniki Śląskiej.

3.3. Dziekan Wydziału IŚiE w latach 2002 – 2005

Michał BODZEK, profesor,
doktor habilitowany nauk
technicznych, inżynier chemik,
specjalista z zakresu inżynierii
środowiska

Urodził się w 1939 r. w Tomaszowie Mazowieckim. Szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące ukończył w Bielsku-Białej. Po uzyskaniu matury rozpoczął w roku 1958 studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej, które ukończył w roku 1963 uzyskując dyplom magistra inżyniera. Po ukończeniu studiów rozpoczął w 1963 r. na tej samej uczelni pracę naukową i dydaktyczną początkowo jako stażysta i asystent, a następnie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora jako adiunkt. Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymał w Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Inżynierii Środowiska, po czym został zatrudniony najpierw jako docent, a od 1991 r. jako profesor nadzwyczajny w Instytucie Inżynierii Wody, Ścieków i Odpadów Politechniki Śląskiej. Tytuł naukowy profesora uzyskał w grudniu 1994 r.

W czasie swojej pracy na Uczelni pełnił i nadal pełni szereg funkcji organizacyjnych zarówno w Politechnice Śląskiej, jak i w środowisku naukowym w kraju. Od roku 1982 kieruje Zakładem Chemii Sanitarnej i Procesów Membranowych w Instytucie Inżynierii Wody i Ścieków Politechniki Śląskiej. Zakład zatrudnia 14 nauczycieli akademickich (1 profesor zwyczajny, 2 profesorów nadzwyczajnych, w tym 1 z tytułem naukowym, 6 adiunktów, 2 asystentów i 3 doktorantów) oraz 4 pracowników inżynierijno-technicznych. W latach 1985-1988 był zastępcą dyrektora instytutu wydziałowego, a od 1988 r. do chwili obecnej pełni funkcję Dyrektora Instytutu Inżynierii Wody i Ścieków Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej. W latach 1987-1990 był prodziekanem ds. studiów dla pracujących na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Śląskiej, a w latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana ds. ogólnych Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej, pełniąc

z tego tytułu funkcję członka Rektorskiej Komisji ds. Badań Własnych. W roku 2002 został wybrany Dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki na kadencję 2002 - 2005. Od roku 1999 do chwili obecnej jest członkiem Senatu Politechniki Śląskiej, pracując w Komisjach Senackich ds. Kadry i ds. Godności Honorowych. Jako dziekan uczestniczy w pracach senackiej komisji budżetowej Politechniki Śląskiej. Od 1991-1997 był członkiem Rady Bibliotecznej w Politechnice Śląskiej oraz członkiem Komisji Rozwoju Kadry oraz Komisji Przewodów Doktorskich na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej, pełniąc do roku 2002 funkcję jej przewodniczącego.

Prof. M. Bodzek w latach 1979-1980 odbył roczny staż naukowy w Holandii w laboratorium profesora C. A. Smoldersa w Twente Technical University (Enschede), wybitnego specjalisty z zakresu membran półprzepuszczalnych i technologii membranowych.

Tematyka badań naukowych prof. M. Bodzka dotyczy technik membranowych i ich stosowania w rozwiązywaniu problemów ochrony środowiska. Szczególnie są one związane z zastosowaniem procesów membranowych, przede wszystkim w układach hybrydowych, w technologii oczyszczania ścieków przemysłowych oraz uzdatnianiu i odsalaniu wody, zastosowaniem ww. procesów w biotechnologii środowiskowej (immobilizacja enzymów na membranach, łączenie ultrafiltracji z reaktorami biologicznymi itp.) oraz metodami preparowania i charakteryzowania membran do ultrafiltracji. Z tej tematyki ukazało się ponad 100 publikacji, w znacznej części w języku angielskim, oraz prace niepublikowane. W latach 1986-1990 był członkiem Zespołu Koordynacyjnego Centralnego Programu Badań Podstawowych CPBP 02.11 "Membrany i procesy membranowe dla wiodących kierunków rozwoju gospodarczego". Na podkreślenie zasługuje monografia, która ukazała się nakładem Wydawnictwa Politechniki Śląskiej w 1997 roku pt. „Techniki membranowe w ochronie środowiska”, dotycząca zastosowania procesów membranowych w procesach uzdatniania wody, oczyszczania ścieków i ochrony powietrza. Zorganizował i przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu czterech Konferencji Naukowych „Membrany i Procesy Membranowe w Ochronie Środowiska”, w latach 1995, 1997, 1999 i 2002. Konferencje te cieszyły się dużym uznaniem w kraju, a udział każdorazowo po ok. 130 uczestników reprezentujących wyższe uczelnie, instytuty PAN i branżowe oraz przedstawicieli przemysłu świadczy, że tematyka membran jest aktualna.

Profesor bierze również udział w pracach wielu komitetów naukowych konferencji i sympozjów, towarzystw i komitetów naukowych oraz w innych ciałach opiniotwórczych. Od 1968 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa

Chemicznego, biorąc udział w pracach Sekcji Ochrony Środowiska i Sekcji Membranowej. W roku 1997 został wybrany na 3 lata, a w roku 2001 na kolejne 3 lata na Przewodniczącego Sekcji Membranowej Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Ponadto jest członkiem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Sanitarnych oraz Europejskiego Towarzystwa Membranowego (European Membrane Society - EMS). Brał też udział w pracach Sekcji Inżynierii Środowiska Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk, a od 1996 r. do chwili obecnej jest członkiem (z wyboru) Komitetu Inżynierii Środowiska PAN. W latach 1998-1999 został powołany do Sekcji Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Zespołu T-09 w Komitecie Badań Naukowych, pełniąc w jednym konkursie funkcję przewodniczącego, a następnie w latach 2002 - 2003 do Sekcji Inżynierii i Ochrony Środowiska (T-09D). Jest również członkiem komitetów naukowych czasopism związanych z ochroną środowiska, a mianowicie: „Inżynieria i Ochrona Środowiska” i „Polish Journal of Environmental Studies”.